

Arrest

nr. 281 142 van 30 november 2022
in de zaak RvV 278 852 / XI

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
 Langestraat 46/1
 8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die verklaren van Somalische nationaliteit te zijn, op 22 juli 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België zijn binnengekomen op 18 oktober 2020, dienden op 6 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal nam op 17 juni 2022 de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 21 juni 2022 ter kennis gebracht.

- De beslissing die is genomen ten aanzien van eerste verzoeker, A.A.M., is de eerste bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 06/11/2020

Overdracht CGVS: 28/01/2021

U had op 14 februari 2022, van 13u42 tot 17u58, en op 26 april 2022 van 15u09 tot 15u58 een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Het persoonlijk onderhoud werd bijgewoond door meester Kumbela Bibikulu (14 februari) en meester Kenny Nsimba-Masiya (26 april) loco meester Telly Moskofidis.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Leego in het district Wanlaweyn van de provincie Lower Shabelle, waar u tot uw vertrek in februari 2020 hebt gewoond. U bent moslim en een lid van de Abgaal clan.

U werkte samen met uw zus in een eetcafé in Leego. Zij verkocht daar ook in het geheim khat, wat verboden is door Al-Shabaab. Op een dag kwam vroeg één van haar klanten haar om khat te verkopen en hij is na de verkoop weggegaan. De dag nadien kwam hij terug samen met andere Al-Shabaab leden. U belde naar uw zus, die naar het theehuis kwam. Ze waarschuwden haar dat zij moest stoppen met de verkoop en ze staken haar khat in brand. Uw zus bleef echter khat verkopen.

Na enkele dagen belde de vrouw van een ander eetcafé naar uw zus om haar te zeggen dat O. D., de man die de khat aan uw zus leverde, werd gearresteerd. Uw zus is dan meteen gevlucht. In de namiddag is Al-Shabaab naar jullie huis gekomen om te vragen waar jullie zus was. Jullie zeiden hen dat jullie dat niet wisten. De nacht nadien zijn ze teruggekeerd omdat ze ontdekt hadden dat S. was gevlucht. Ze zeiden dat Sh. en A. met hen moesten trouwen en dat u zich moest aansluiten bij hen. Jullie hebben dit op dat moment aanvaard maar jullie zijn meteen daarna weggevlucht.

In februari 2020 bent u met uw twee zussen Sh. en A. gevlucht naar Nairobi te Kenia, waar uw zus S. toen ook al verbleef. U woonde daar tot 17 oktober 2020. op 18 oktober 2020 kwamen jullie in België aan. Op 6 november 2020 dienden jullie een verzoek in om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). Bij terugkeer naar Somalië vreest u dat u vermoord zal worden door Al-Shabaab.

In het kader van uw verzoek legt u volgende documenten neer: medische attesten van het ziekenhuis Oost-Limburg opgesteld op 17.01.2022.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere

asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS 2020241 dd. 14/02, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u en uw zussen niet aannemelijk hebt gemaakt dat jullie recent afkomstig zijn uit het dorp Leego in het district Wanlaweyn van de provincie Lower Shabelle, en dat jullie geen zich bieden op waar jullie de laatste jaren voor jullie komst naar België hebben verbleven en in welke leefomstandigheden jullie woonden.

U kan weliswaar gedetailleerd vertellen over het dorp en u hebt weet van de algemene politieke situatie in de regio, maar zowel uw kennis over de geografie en over gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in uw regio toen u er verbleef, als uw verklaringen over de recente humanitaire situatie, zijn te gebrekkig en te weinig doorleefd om te concluderen dat u er tot op het moment van uw verklaarde vertrek hebt verbleven. Het CGVS merkt ook op dat er op vlak van kennis en beleving grote verschillen zijn tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw zussen.

In de eerste plaats ontstaan er twijfels omtrent de geografische ligging van het dorp Leego. Jullie verklaren alle vier dat Leego in het district Wanlaweyn ligt, in de provincie Lower Shabelle. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, toegevoegd aan uw dossier, ligt Leego eigenlijk in de provincie Bay, niet ver van de grens met Lower Shabelle. Wanneer aan A. wordt gevraagd of het dorp nabij een andere provincie ligt, verklaart ze van wel, maar dat ze het zich niet kan herinneren (zie CGVS A, p. 4). Sh. weet wel dat Bay naast Lower Shabelle ligt (zie CGVS Sh., p. 4). Wanneer u gevraagd wordt of Leego niet in de provincie Bay ligt, verklaart u dat Leego niet in Bay ligt maar in Lower Shabelle, en dat die provincie grenst aan Bay (zie CGVS (...)1 14/02, p. 4). Ook S. stelt dat Leego in Lower Shabelle ligt. Wanneer zij wordt gevraagd of Bay en Leego ver van elkaar liggen, verklaart zij dat Bay en Bakool Baydhabo zijn en dat er een grote afstand ligt tussen Baydhabo en Leego (zie CGVS (...)5, p. 5). Dat geen van jullie Leego in de correcte provincie kan plaatsen, en dat A. en S. zelfs niet kunnen uitleggen dat Leego aan de grens van Bay en Lower Shabelle ligt, doet twijfels rijzen aan jullie beweerde plaats herkomst.

Het CGVS merkt ook op dat geen van jullie goed op de hoogte is van incidenten die de laatste jaren plaatsvonden in Leego. Wanneer u gevraagd wordt of er de laatste jaren gevechten waren tussen de overheid en Al-Shabaab, verwijst u naar een gevecht van 2015 (zie CGVS M. 14/2, p. 18). Gevraagd of er nadien nog gevechten zijn geweest, verklaart u dat Al-Shabaab in 2017 terugkwam naar het dorp maar dat er geen gevecht meer is geweest (zie CGVS M; 14/2, p. 20). Gevraagd naar andere incidenten in de regio, verwijst u opnieuw naar een incident in 2015 (zie CGVS M. 14/2, p. 21). Wanneer aan S. gevraagd wordt of er gevechten waren geweest in het dorp, verwijst zij ook naar het gevecht van 2015 en verklaart dat er nadien geen andere gevechten geweest waren (zie CGVS S., p. 19). Wanneer aan A. wordt gevraagd of zij iets kan vertellen over incidenten die plaatsvonden, verwijst zij enkel naar het gevecht in 2015 en naar een clanconflict (zie CGVS A., p. 22). Ook Sh. spreekt over het gevecht in 2015 en verklaart dat er nadien niets meer is gebeurd (zie CGVS Sh., p. 16). Opvallend is dat jullie alle vier wel op de hoogte zijn van het gevecht in 2015, maar dat jullie over gevechten of incidenten die plaatsvonden de jaren nadien geen informatie hebben. Nochtans lag Leego volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, toegevoegd aan het dossier, ook in 2016 en in 2018 nog onder vuur en waren er verscheidene incidenten in 2017.

In augustus 2018 kwamen er volgens onze informatie nog vier burgers om het leven door Somali en VS soldaten. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt vielen in 2018 Danab soldaten een Al-Shabaab basis in Leego aan en doodden Al-Shabaab leden. Wanneer aan A. wordt gevraagd of er groeperingen zijn die tegen Al-Shabaab vechten, verklaart ze dat niemand tegen hen vecht (zie A., p. 19). Wanneer u wordt gevraagd of Danab in de buurt was van Leego en of ze aanvallen uitvoeren, stelt u dat zij daar niet aanwezig zijn (zie CGVS M/ 14/2, p. 22). Sh. stelt ook dat Danab ver weg is en niet aan hun dorp vechten (zie CGVS Sh., p. 19) en A. stelt dat ze Danab nooit heeft gezien wanneer gevraagd of zij in de buurt van Leego kwamen (zie CGVS A., p. 22). Dat niemand van jullie iets gehoord of gemerkt zouden hebben van de aanvallen in 2016 en 2018, is niet aannemelijk. Dat jullie hierover niets kunnen vertellen, doet twifelen of jullie effectief tot jullie beweerde vertrek in februari 2020 in Leego hebben gewoond.

Ook wat betreft het laatste jaar voor jullie vertrek, namelijk 2019, stelt het CGVS enkele hiaten in jullie kennis vast. Gevraagd naar luchtaanvallen, spreekt u over een luchtaanval of landmijn die plaatsvond vóór 2015 (zie CGVS M. 14/2, p. 22). Gevraagd of er recenter nog zoiets gebeurd is, verklaart u van niet (ibid.). Gevraagd of er het jaar voor vertrek iets gebeurd is, verklaart u dat er toen niets is gebeurd (ibid.). Wanneer aan A. wordt gevraagd naar luchtaanvallen, zegt ze dat ze vermoedt dat er in 2017 één was, maar dat ze geen informatie heeft. Ze weet niet dat er nadien nog een luchtaanval is geweest (zie CGVS A., p. 22). Gevraagd aan Sh. of er de laatste jaren incidenten waren in het dorp of in de regio waarover ze iets kan vertellen, stelt ze dat ze het niet weet (zie CGVS Sh., p. 19). Het CGVS beschikt nochtans over informatie over een luchtaanval op 5 februari 2019 nabij Leego waarbij twee Al-Shabaab strijders omkwamen, en een luchtaanval op 15 maart 2019 waarbij een Al-Shabaab leider omkwam. Dat niemand op de hoogte is van de luchtaanvallen in 2019, noch van andere incidenten in 2019, versterkt de twijfels dat jullie in dat jaar nog effectief Leego verbleven.

Bovendien blijkt ook dat geen van jullie op de hoogte is van incidenten die plaatsvonden in het dorp naar aanleiding van de verkoop van khat, waar ook S. zich mee zou hebben bezig gehouden. Gevraagd of er soms ruzies ontstonden door de verkoop van khat, gevraagd naar de straffen van Al-Shabaab en of er ooit iemand vermoord werd in verband met khat, stelt u dat er geen ruzies waren, dat Al-Shabaab de khat verbood maar dat u niet heeft gehoord dat er ooit mensen werden vermoord (zie CGVS M. 14/2, p. 22-23). Ook Sh. en A. hebben geen weet van ruzies in het dorp die ontstonden omwille van de khatverkoop (zie CGVS A., p. 20 + Sh., p. 23). Ze spreken enkel over een meisje dat vermist raakte, waarover ze verder niets weten. Gevraagd aan S. of Al-Shabaab ooit mensen bestraffen omwille van khat, stelt zij dat iedereen de regels naleefde vanaf dat Al-Shabaab de khat verbood (zie CGVS S., p. 24). Gevraagd naar voorbeelden van straffen die Al-Shabaab oplegde voor de verkoop van khat, spreekt S. enkel over algemene straffen die niets te maken hebben met khat (ibid.). Nadat herhaaldelijk gevraagd wordt of er mensen bestraft of gedood werden omdat ze khat verkochten, stelt S. uiteindelijk dat één of twee jongens werden gedood maar dat ze er niet veel over weet en het ook niet in de tijd kan plaatsen (zie CGVS S., p. 25). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, toegevoegd aan het dossier, vonden er in 2017 twee khat-gerelateerde incidenten plaats in Leego. Op 19 mei ontstond er een ruzie met militie van Gaaljecel over khat, waarbij drie dorpelingen gewond raakten, en op 27 mei onthoofdde Al-Shabaab twee khat dealers in het dorp. Het is niet geloofwaardig dat jullie hiervan niet op de hoogte zijn, rekening houdend met het feit dat de familie bezig was met khatverkoop en dat jullie verklaren dat jullie in die periode in het dorp woonden. Vermits S. verklaart zelf khat te hebben verkocht in het dorp, kan verwacht worden dat zij beter op de hoogte is van het lot van andere khatverkopers. Dat niemand hier uitgebreider over kan vertellen, trekt jullie verklaringen dat jullie in 2017 in Leego woonden nog verder in twijfel.

Daarenboven merkt het CGVS enkele tegenstrijdigheden op wat betreft jullie persoonlijke ervaringen van de recente overstromingen die plaatsvonden in Leego. Zowel Sh. als A. verklaren dat er geen overstromingen waren in Leego. A. voegt hieraan toe dat ze gehoord heeft dat er in 2019 wel een overstroming was aan de Shabelle rivier, maar dat jullie daar niets van ondervonden omdat Leego niet naast de rivier gelegen is (zie CGVS A, p. 20 + Sh., p. 19). S. stelt daarentegen dat er zo'n drie jaar geleden, dus ook in 2019, hevige regenval was in het dorp waardoor de markt overstroomde. Ze verklaart dat de huizen in het zuiden van het dorpje onder water stonden en dat ze haar restaurant twee dagen niet heeft kunnen openen. Ze zegt bovendien dat het water tot aan het huis liep maar dat jullie hier niet veel last van hadden omdat jullie zandzakken hadden gelegd (zie CGVS S., p. 21). Gevraagd aan S. hoe het komt dat haar zussen zeiden dat er geen overstromingen waren in het dorp, zegt ze dat ze niet vaak buiten gingen en dat het kan zijn dat ze de overstroming niet zagen (ibid.). Dit verklaart echter niet hoe het komt dat Sh. en A. hier geen weet van hebben via anderen. Wanneer u wordt gevraagd naar de impact van de overstroming, verklaart u ook dat het restaurantje moest sluiten en dat

jullie het water konden zien dat langs de waterreservoirs en over de weg stroomde en dat er geen auto's naar het dorp konden komen (zie CGVS M. 14/02, p. 24). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, viel er in november 2019 inderdaad hevige regen in deze regio. Wanneer u wordt gevraagd of uw zussen ervan gehoord zouden hebben, stelt u dat het kan zijn dat ze het hoorden maar dat ze het vergeten zijn omdat ze meestal thuis zijn en de overstroming vooral aan de andere kant van het dorp was (ibid.). Wanneer u later nogmaals geconfronteerd wordt met het feit dat sommigen van jullie zeggen dat er een overstroming was en sommigen niet, stelt u dat het water van de regen kwam en dat jullie zandzakken hadden gelegd uit voorzorg (zie CGVS M. 26/04, p. 4). Nochtans ging A. wel naar de Koranschool en deed Sh. altijd de boodschappen op de markt, die getroffen zou zijn geweest door de overstroming volgens S. Ook kan verwacht worden dat uw zussen iets over de overstroming hoorden, eventueel van u en S., gezien jullie de zandzakken vulden aan het huis en gezien jullie het restaurantje moesten sluiten. Het is niet aannemelijk dat jullie allemaal samen in Leego woonden en zulke verschillende ervaringen hebben over de overstroming van 2019. Dit gegeven doet twijfelen jullie verklaringen dat jullie in 2019 samen woonden in Leego.

Ook stelt het CGVS vast dat jullie verschillende verklaringen afleggen over de familie. A. en Sh. weten niet vanwaar hun grootouders afkomstig zijn (zie CGVS Sh., p. 7 + A., p. 7). Sh. heeft bovendien minder kennis over haar vader dan u en de andere zussen. Ze weet niet vanwaar haar vader afkomstig is, en ze stelt dat hij geen broers of zussen heeft (zie CGVS Sh., p. 7 + 10). A. en u stellen nochtans dat jullie vader geboren is in Baydhabo en twee zussen heeft, genaamd A. A. en N.A., en dat zij naar Ceeldheer verhuisden toen ze trouwden (zie CGVS A., p. 7 + 9 + M. 14/02, p. 13). Het is echter vreemd dat Sh. niets weet over de familie langs vaderskant. Ze stelt dat hier niet over gepraat werd (zie CGVS 2020248, p. 7), wat onvoldoende uitklaart waarom ze niet weet dat ze tantes heeft.

Ook opvallend is dat er twijfels ontstaan over naam van de huidige man van S. Wanneer aan Sh. wordt gevraagd wat de naam is van de huidige man van S., stelt zij dat hij M.H.A. heet (zie CGVS Sh, p. 9). U verklaart dan weer dat deze man M.A.S. heet, en dat sommige mensen hem ook N. noemen (zie CGVS M. 14/02, p. 10). S. verklaart dat haar huidige man M.A.N. heet, ook bekend als M.A.S. (zie CGVS S., p. 8-9). Gevraagd aan A. of ze weet wie M.N.A. is, stelt ze dat ze hem niet kent. Ze verklaart dat de man van S. M.A.S. heet (zie CGVS A., p. 8). Dat er zoveel twijfels rijzen over de naam van de huidige man van S., waarmee zij in 2018 trouwde, is niet aannemelijk, vermits jullie verklaren allemaal samen gewoond te hebben.

Tenslotte zijn de verklaringen over het eethuis van S. ook verschillend. Wanneer gevraagd wordt aan Sh. om het eethuis te beschrijven, stelt ze dat het gemaakt is van hout (zie Sh, p. 8). Wanneer dezelfde vraag gesteld wordt aan A., verklaart zij dat het eethuis gemaakt is van metaal (zie A., p. 7). Gevraagd of de buitenkant volledig van metaal was, verklaart ze dat het allemaal van metaal was, ook de zijkanten (ibid.). Gevraagd of er ook een stuk van hout was, stelt ze van niet, maar dat er andere eetcafés waren die wel van hout waren (zie CGVS A., p. 8). Gevraagd aan A. of ze kan verklaren waarom S. zegt dat het eetcafé van hout gemaakt is, stelt ze opnieuw dat het van metaal is (ibid.). Ze geeft hiermee geen verklaring aan deze verschillende beschrijvingen. Wanneer u en S. gevraagd wordt om het theehuis te beschrijven, stellen jullie beiden dat het dak van metaal was en dat het onderaan van hout was (zie CGVS M. 14/02, p. 9 + S., p. 14). S. voegt eraan toe dat de houten muren hoog waren, zoals een muur van bomen (ibid.). Ze legt uit dat A. niet vaak naar het eethuis kwam en dat van ver enkel het metalen dak te zien is (ibid.). Dit verklaart echter niet waarom A. verschillende keren bevestigt dat het huisje volledig van metaal is. Dergelijke uitspraken zetten jullie verklaringen dat jullie altijd samenwoonden in het dorp Leego verder op de helling.

Uit het bovenstaande blijkt dat u de Belgische asielinstanties geen zicht biedt op waar u voor uw komst naar België hebt gewoond en wat uw levensomstandigheden op die plaats(en) waren. U hebt namelijk niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Leego gelegen in de regio Wanlaweyn.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Leego heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS op 14 februari 2022 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (zie CGVS 2020241 14/02/2022, p. 4). U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat jullie verschillende verklaringen aflegden over de algemene situatie en de recente gebeurtenissen in Leego (zie CGVS 2020241 26/02/2022, p. 4). U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het door u neergelegde medische attest kan niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. Uit dit document kan immers enkel worden afgeleid dat u aan lichamelijke ongemakken lijdt naar aanleiding van een schotwonde. U verklaart zelf dat u deze wonde hebt opgelopen in 2012 en dat dit niets te maken heeft met uw huidige problemen (zie CGVS (...)) 1 26/04, p. 3-4). U verklaart dat u in Somalië hiervoor niet de volledige zorg kreeg die u nodig had (ibid.). Uit uw verklaringen blijkt echter nergens dat u omwille van uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of omwille van uw toebehoren tot een bepaalde sociale groep in uw land van herkomst niet op een passende behandeling van uw medische problemen zou kunnen rekenen. De door u geschetste problemen vallen evenmin onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming zoals opgenomen in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U kan voor een beoordeling van de medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De beslissing die is genomen ten aanzien van eerste verzoekster, A.A.S., is de tweede bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 06/11/2020

Overdracht CGVS: 31/03/2021

U had op 26 april 2022 van 9u10 tot 15u06 een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Het persoonlijk onderhoud werd bijgewoond door meester Kenny Nsimba-Masiya loco meester Telly Moskofidis.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Leego in het district Wanlaweyn van de provincie Lower Shabelle, waar u tot uw vertrek in februari 2020 hebt gewoond. U bent moslim en een lid van de Abgaal clan.

U werkte samen met uw broer M. in een eetcafé in Leego. U verkocht daar ook in het geheim khat, wat verboden is door Al-Shabaab. Op een dag zag één van uw klanten dat u khat verkocht aan een andere klant. Hij vroeg u of hij ook khat bij u kon kopen, maar u zei hem dat u dit niet verkocht. De dag nadien, toen u nog thuis was, kwam hij terug samen met twee anderen naar het theehuis, waar ze aan M. vroegen waar u was. M. belde u op en u ging naar het theehuis, waar u met de mannen sprak. Ze stelden u vragen over de verkoop van de khat en zeiden u dat dit verboden is. U zei hen dat u hiermee zou stoppen.

De volgende dag ging u door met de verkoop van de khat. Een week later kwamen ze u vragen of u gestopt was, en zei u dat u inderdaad was gestopt. De dag daarna werd O.D., de jongen die u de khat leverde, opgepakt door Al-Shabaab. H., het meisje van het theehuisje naast het uwe, belde u op om te vertellen dat O.D. hen tijdens die arrestatie had verteld dat hij aan u leverde. Even later kwam M. naar huis om u hetzelfde te vertellen.

U verstopte zich eerst in het huis van H. en u vluchtte dan verder met een auto naar Baydhabo en daarna verder naar Mandera in Kenia en later naar Nairobi.

Uw broer M. en uw zussen Sh. en A. werden nadien geviseerd door Al-Shabaab en besloten u enkele dagen later achterna te komen.

Jullie woonden samen in Nairobi tot 17 oktober 2020. Op 18 oktober 2020 kwamen M. S., A. en uzelf in België aan. Op 6 november 2020 dienden jullie een verzoek in om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Bij terugkeer naar Somalië vreest u dat u gearresteerd zal worden door Al-Shabaab.

In het kader van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een medisch attest van 26 februari 2021 waaruit blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 2 hebt ondergaan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw broer M., baseert. Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw broer een beslissing van tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw verzoek om internationale bescherming geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw broer luidt als volgt:

[De bestreden beslissing van A.A.M. wordt hernomen.]

Het door u neergelegde medische attest verandert niets aan bovenstaande vaststellingen. Uit het gynaecologische attest blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking hebt ondergaan en als gevolg daarvan aan fysieke ongemakken lijdt. Er dient echter te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen noch uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u wegens één van de vijf motieven van artikel 1 A §2 van het Verdrag (ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep, politieke overtuigingen) medische zorg zou worden ontzegd in Somalië of dat het feit dat u daar geen medische zorg kan krijgen, gevolgen voor u zou hebben die vergelijkbaar zijn met vervolging of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De beslissing die is genomen ten aanzien van tweede verzoekster, A.A.Sh., is de derde bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 06/11/2020
Overdracht CGVS: 01/02/2021*

U had op 10 februari 2022 van 9u17 tot 12u36 een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Het persoonlijk onderhoud werd bijgewoond door meester Telly Moskofidis.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Leego in het district Wanlaweyn van de provincie Lower Shabelle, waar u tot uw vertrek in februari 2020 hebt gewoond. U bent moslim en een lid van de Abgaal clan.

Uw zus S. werkte in een theehuis in het dorp en verkocht daar ook khat, hoewel dit verboden werd door Al-Shabaab. Wanneer ze haar verwittigden, stopte S. niet met de verkoop. Op een dag kwam Al-Shabaab dit te weten en arresteerden ze de jongen die haar de khat verkocht. Uw zus werd hiervan verwittigd door H., die een theehuis had naast haar eigen theehuis. Uw zus is vervolgens meteen gevlucht.

Dezelfde namiddag kwamen drie Al-Shabaab leden bij jullie thuis om S. te zoeken. Jullie zeiden hen dat jullie niet wisten waar S. was, en ze namen haar gsm mee. De volgende dag kwamen ze terug en zeiden dat ze weten gekomen waren dat S. was gevlucht. Ze zeiden dat uw broer M. zich moest aansluiten bij de Mujaheddin en dat u en uw zus A. moesten trouwen met hen. Jullie stemden hiermee in uit angst, maar jullie zijn meteen daarna gevlucht. Uw broer M. heeft het vervoer geregeld en jullie zijn alle drie S. achterna gegaan naar Kenia.

Jullie woonden samen in Nairobi tot 17 oktober 2020. Op 18 oktober 2020 kwamen S., M., A. en uzelf in België aan. Op 6 november 2020 dienden jullie een verzoek in om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Bij terugkeer naar Somalië vreest u dat u problemen zal krijgen met Al-Shabaab.

In het kader van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een medisch attest van 26 februari 2021 waaruit blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 3 hebt ondergaan; een lidkaart van GAMS, opgesteld op 23 maart 2021.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw broer M., baseert. Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw broer een beslissing van tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw verzoek om internationale bescherming geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw broer luidt als volgt:

[De bestreden beslissing van A.A.M. wordt hernomen.]

De door u neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Uit de lidkaart van GAMS blijkt dat u contact heb gehad met de organisatie in België. Dat wordt niet betwist. Uit het gynaecologische attest blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking hebt ondergaan en als gevolg daarvan aan fysieke ongemakken lijdt. Er dient echter te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen noch uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u wegens één van de vijf motieven van artikel 1 A §2 van het Verdrag (ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep, politieke overtuigingen) medische zorg zou worden ontzegd in Somalië of dat het feit dat u daar geen medische zorg kan krijgen, gevolgen voor u zou hebben die vergelijkbaar zijn met vervolging of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De beslissing die is genomen ten aanzien van derde verzoekster, A.A.A., is de vierde bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 06/11/2020

Overdracht CGVS: 12/02/2021

U had op 10 februari 2022 van 13u35 tot 17u41 een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Het persoonlijk onderhoud werd bijgewoond door meester Telly Moskofidis.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Leego in het district Wanlaweyn van de provincie Lower Shabelle, waar u tot uw vertrek in februari 2020 hebt gewoond. U bent moslim en een lid van de Abgaal clan.

Uw zus S. werkte in een theehuis in het dorp en verkocht daar ook khat, hoewel dit verboden werd door Al-Shabaab. Op een dag kwam Al-Shabaab dit te weten en arresteerden ze de jongen die haar de khat verkocht. Uw zus werd hiervan verwittigd door H., die een theehuis had naast haar eigen theehuis. Uw zus is vervolgens meteen gevlucht.

Dezelfde namiddag is Al-Shabaab bij jullie thuis gekomen om S. te zoeken. Jullie zeiden hen dat jullie niet wisten waar S. was, en ze namen haar gsm mee. De volgende dag kwamen ze terug en zeiden ze jullie dat uw broer M. zich moest aansluiten bij de Mujaheddin en dat u en uw zus Sh. moesten trouwen met hen. Jullie stemden hiermee in uit angst, maar jullie zijn meteen daarna gevlucht. Uw broer M. heeft een minibus geregeld en jullie zijn alle drie S. achterna gegaan naar Kenia.

Jullie woonden samen in Nairobi tot 17 oktober 2020. Op 18 oktober 2020 kwamen S., M., S., en uzelf in België aan. Op 6 november 2020 dienden jullie een verzoek in om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Bij terugkeer naar Somalië vreest u dat u problemen zal krijgen met Al-Shabaab.

In het kader van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een medisch attest van 26 februari 2021 waaruit blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 3 hebt ondergaan; een lidkaart van GAMS, opgesteld op 23 maart 2021.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw broer M., baseert. Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw broer een beslissing van tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw verzoek om internationale bescherming geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw broer luidt als volgt:

[De bestreden beslissing van A.A.M. wordt hernomen.]

De door u neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Uit de lidkaart van GAMS blijkt dat u contact heb gehad met de organisatie in België. Dat wordt niet betwist. Uit het gynaecologische attest blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking hebt ondergaan en als gevolg daarvan aan fysieke ongemakken lijdt. Er dient echter te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen noch uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u wegens één van de vijf motieven van artikel 1 A §2 van het Verdrag (ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep, politieke overtuigingen) medische zorg zou worden ontzegd in Somalië of dat het feit dat u daar geen medische zorg kan krijgen, gevolgen voor u zou hebben die vergelijkbaar zijn met vervolging of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een schending aan van de volgende bepalingen en algemene beginselen van behoorlijk bestuur:

- Artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- Het redelijkheidsbeginsel;
- De materiële motiveringsplicht.

Verzoekers menen vooreerst dat ze een bijzonder uitgebreide kennis over hun dorp alsook de politieke situatie tentoonstellen. De vermeende foutieve lokalisering van Leego doet hieraan geen afbreuk.

De bestreden beslissingen kunnen mogelijks voorhouden dat Leego in Bay ligt volgens de beschikbare kaarten, maar verzoekers hebben altijd geleerd dat hun dorp in Lower Shabelle ligt. Daarbij geven de bestreden beslissingen zelf aan dat het dorp op de grens tussen de twee provincies ligt, hetgeen M. trouwens erkent tijdens zijn verklaringen.

De bestreden beslissingen moeten het geheel van de kennis van verzoekers in acht nemen, waarbij geen twijfel kan bestaan over hun herkomst.

Zo kon M. gedetailleerde verklaringen afleggen over zijn regio van herkomst, hetgeen blijkt als men naar diens persoonlijk onderhoud kijkt. Er wordt hierbij benadrukt dat M. zijn dorp nooit verliet.

M. kon verder vertellen over Danab en had weet van de districtscommissaris, alsook over de droogteperiodes en overstromingen.

Ook uit de verklaringen van S. (tweede verzoekster) blijkt dat ze recentelijk afkomstig is uit Leego.

Gelet op deze uitgebreide verklaringen is het onbegrijpelijk dat de bestreden beslissingen hun herkomst in twijfel trekken.

De bestreden beslissingen lijken ook geen rekening te houden met de bijzondere jonge leeftijd van de overige verzoeksters A. en Sh. Die waren respectievelijk 17 en 18 jaar oud ten tijde van hun vertrek uit Somalië. Ze hielden zich voornamelijk ook bezig met de zorg van de kinderen van S.

Voorts stellen de bestreden beslissingen dat verzoekers niet op de hoogte waren van gevechten die de laatste jaren plaatsvonden in de regio. Verzoekers waren echter bijzonder jong en hielden niet bij wanneer er telkens een gevecht plaatsvond. Het gevecht van 2015 bleef hen bij vanwege het groot aantal slachtoffers dat er viel in hun dorp.

M. vertelde daarbij over de terugtrekking van AMISOM in 2017 en de komst van Al-Shabaab. S. legde soortgelijke verklaringen af.

M. herinnerde zich ook een aanslag nabij hun dorp.

De bestreden beslissingen geven blijk van een tunnelvisie. Deze hebben zich op één aspect gefocust en leggen de zeer uitgebreide kennis van verzoekers volledig naast zich neer.

Er werd enkel gefocust op de vragen waarop verzoekers niet konden antwoorden en het grootste deel van het gehoor – en de vragen waarop verzoekers moeiteloos konden antwoorden – wordt naast zich neergelegd.

De bestreden beslissingen zoeken werkelijk spijkers op laag water om het relaas en de geloofwaardigheid van verzoekers in twijfel te trekken. Een sprekend voorbeeld is de argumentatie over de naam van de echtgenoot van S. De naam van de echtgenoot van S. is M.A.N., maar hij werd vaak aangesproken met zijn bijnaam 'Shine'. De andere verzoekers kennen hem ook onder die naam. Er kan niet worden begrepen hoe dat een reden kan zijn om hun relaas en herkomst in twijfel te trekken.

De thans bestreden beslissingen zijn niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekers hebben hierboven dergelijke argumenten weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk menen in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

2.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissingen motiveren terecht dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekers ingeroepen recente herkomst, daar hun kennis omtrent recente veiligheidsincidenten in de regio ontoereikend is (i), hun kennis omtrent incidenten met Al-Shabaab in verband met khat gebrekkig is (ii), ze tegenstrijdige verklaringen afleggen wat recente overstromingen betreft (iii) en zij verschillende verklaringen aflegden over hun onmiddellijke leefwereld (iv).

Verzoekers kunnen met hun verweer in het verzoekschrift geen afbreuk doen aan de terecht vaststellingen van de bestreden beslissingen door te volharden in de stelling dat ze wel degelijk recentelijk afkomstig zijn uit Leego en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal.

In zoverre verzoekers hun gebrekkige verklaringen trachten te verschonen en te minimaliseren door aan te voeren dat tweede en derde verzoekster respectievelijk 17 en 18 jaar oud waren ten tijde van hun vertrek uit Somalië, is de Raad van oordeel dat zelfs van personen van jonge leeftijd redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kunnen geven en kunnen antwoorden op aangepaste vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over hun land en regio van herkomst. Dit geldt daar verzoekers Sh. en A. 18 en 17 oud waren ten tijde van hun beweerde vertrek uit Somalië, zodat kan worden aangenomen dat ze reeds de jaren des ondersheids hadden bereikt en over een zekere volwassenheid beschikten. De Raad wijst hierbij op het gegeven dat tweede en derde verzoeksters geenszins een geïsoleerd bestaan leidden. Zo gingen ze beiden naar de koranschool en bezocht A. de markt (administratief dossier eerste verzoekster, Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10, 19; administratief dossier derde verzoekster, Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10). Gelet op dit gegeven kan van verzoekers een zekere mate van bekendheid worden verwachten inzake gebeurtenissen die zich afspeelden in hun regio van herkomst, daar ze actief deel uitmaakten van de gemeenschap. De Raad is aldus van oordeel dat tweede en derde verzoeksters' jonge leeftijd ten tijde van hun beweerde vertrek uit Somalië niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor hun ontoereikende kennis met betrekking tot hun directe leefomgeving.

De bestreden beslissingen oordeelden vooreerst terecht dat verzoekers gebrekkige verklaringen afleggen omtrent de juiste ligging van Leego.

Er kan enigszins worden aanvaard dat verzoekers Leego in de naburige provincie Lower Shabelle lokaliseren, gezien het dorp zich op de grensstreek tussen Bay en Lower Shabelle bevindt. Verzoekers leggen echter geen eenduidige verklaringen af omtrent de ligging van de provincie Bay. Zo kan A. Bay zelfs niet benoemen en stelt S. dat Bay niet nabij Leego is gelegen, desondanks dat M. en Sh. wel expliciet stellen dat Leego net naast de provincie Bay is gelegen.

Het gegeven dat verzoekers uiteenlopende verklaringen afleggen met betrekking tot hun regio van herkomst doet afbreuk aan het betoog dat ze allen uit eenzelfde streek afkomstig zouden zijn. Het verweer dat verzoekers Leego nooit verlieten doet geen afbreuk aan de terechte vaststellingen van de bestreden beslissingen, daar men toch enige kennis van de onmiddellijke en omringende omgeving mag verwachten, hetgeen niet kan worden gesteld voor de verzoekers S. en A. voor wat hun geografische kennis van hun regio betreft.

Voorts stelden de bestreden beslissingen op goede gronden op dat verzoekers geen afdoende kennis vertoonden van recente veiligheidsincidenten in hun beweerde regio van herkomst:

“Het CGVS merkt ook op dat geen van jullie goed op de hoogte is van incidenten die de laatste jaren plaatsvonden in Leego. Wanneer u gevraagd wordt of er de laatste jaren gevechten waren tussen de overheid en Al-Shabaab, verwijst u naar een gevecht van 2015 (zie CGVS M. 14/2, p. 18). Gevraagd of er nadien nog gevechten zijn geweest, verklaart u dat Al-Shabaab in 2017 terugkwam naar het dorp maar dat er geen gevecht meer is geweest (zie CGVS M. 14/2, p. 20). Gevraagd naar andere incidenten in de regio, verwijst u opnieuw naar een incident in 2015 (zie CGVS M. 14/2, p. 21). Wanneer aan S. gevraagd wordt of er gevechten waren geweest in het dorp, verwijst zij ook naar het gevecht van 2015 en verklaart dat er nadien geen andere gevechten geweest waren (zie CGVS S., p. 19). Wanneer aan A. wordt gevraagd of zij iets kan vertellen over incidenten die plaatsvonden, verwijst zij enkel naar het gevecht in 2015 en naar een clanconflict (zie CGVS A., p. 22). Ook Sh. spreekt over het gevecht in 2015 en verklaart dat er nadien niets meer is gebeurd (zie CGVS Sh., p. 16). Opvallend is dat jullie alle vier wel op de hoogte zijn van het gevecht in 2015, maar dat jullie over gevechten of incidenten die plaatsvonden de jaren nadien geen informatie hebben. Nochtans lag Leego volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, toegevoegd aan het dossier, ook in 2016 en in 2018 nog onder vuur en waren er verscheidene incidenten in 2017. In augustus 2018 kwamen er volgens onze informatie nog vier burgers om het leven door Somali en VS soldaten. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt vielen in 2018 Danab soldaten een Al-Shabaab basis in Leego aan en doodden Al-Shabaab leden. Wanneer aan A. wordt gevraagd of er groeperingen zijn die tegen Al-Shabaab vechten, verklaart ze dat niemand tegen hen vecht (zie A., p. 19). Wanneer u wordt gevraagd of Danab in de buurt was van Leego en of ze aanvallen uitvoeren, stelt u dat zij daar niet aanwezig zijn (zie CGVS M. 14/2, p. 22). Sh. stelt ook dat Danab ver weg is en niet aan hun dorp vechten (zie CGVS Sh., p. 19) en A. stelt dat ze Danab nooit heeft gezien wanneer gevraagd of zij in de buurt van Leego kwamen (zie CGVS A., p. 22). Dat niemand van jullie iets gehoord of gemerkt zouden hebben van de aanvallen in 2016 en 2018, is niet aannemelijk. Dat jullie hierover niets kunnen vertellen, doet twifelen of jullie effectief tot jullie beweerde vertrek in februari 2020 in Leego hebben gewoond.

Ook wat betreft het laatste jaar voor jullie vertrek, namelijk 2019, stelt het CGVS enkele hiaten in jullie kennis vast. Gevraagd naar luchtaanvallen, spreekt u over een luchtaanval of landmijn die plaatsvond vóór 2015 (zie CGVS M. 14/2, p. 22). Gevraagd of er recenter nog zoiets gebeurd is, verklaart u van niet (ibid.). Gevraagd of er het jaar voor vertrek iets gebeurd is, verklaart u dat er toen niets is gebeurd (ibid.). Wanneer aan A. wordt gevraagd naar luchtaanvallen, zegt ze dat ze vermoedt dat er in 2017 één was, maar dat ze geen informatie heeft. Ze weet niet dat er nadien nog een luchtaanval is geweest (zie CGVS A., p. 22). Gevraagd aan Sh. of er de laatste jaren incidenten waren in het dorp of in de regio waarover ze iets kan vertellen, stelt ze dat ze het niet weet (zie CGVS Sh., p. 19). Het CGVS beschikt nochtans over informatie over een luchtaanval op 5 februari 2019 nabij Leego waarbij twee Al-Shabaab strijders omkwamen, en een luchtaanval op 15 maart 2019 waarbij een Al-Shabaab leider omkwam. Dat niemand op de hoogte is van de luchtaanvallen in 2019, noch van andere incidenten in 2019, versterkt de twijfels dat jullie in dat jaar nog effectief Leego verbleven.

Bovendien blijkt ook dat geen van jullie op de hoogte is van incidenten die plaatsvonden in het dorp naar aanleiding van de verkoop van khat, waar ook S. zich mee zou hebben bezig gehouden. Gevraagd of er soms ruzies ontstonden door de verkoop van khat, gevraagd naar de straffen van Al-Shabaab en of er ooit iemand vermoord werd in verband met khat, stelt u dat er geen ruzies waren, dat Al-Shabaab de khat verbood maar dat u niet heeft gehoord dat er ooit mensen werden vermoord (zie CGVS M. 14/2, p. 22-23). Ook Sh. en A. hebben geen weet van ruzies in het dorp die ontstonden omwille van de khatverkoop (zie CGVS A., p. 20 + Sh., p. 23). Ze spreken enkel over een meisje dat vermist raakte, waarover ze verder niets weten. Gevraagd aan S. of Al-Shabaab ooit mensen bestraffen omwille van khat, stelt zij dat iedereen de regels naleefde vanaf dat Al-Shabaab de khat verbood (zie CGVS S., p. 24). Gevraagd naar voorbeelden van straffen die Al-Shabaab oplegde voor de verkoop van khat, spreekt S. enkel over algemene straffen die niets te maken hebben met khat (ibid.). Nadat herhaaldelijk gevraagd wordt of er mensen bestraft of gedood werden omdat ze khat verkochten, stelt S. uiteindelijk

dat één of twee jongens werden gedood maar dat ze er niet veel over weet en het ook niet in de tijd kan plaatsen (zie CGVS S., p. 25). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, toegevoegd aan het dossier, vonden er in 2017 twee khat-gerelateerde incidenten plaats in Leego. Op 19 mei ontstond er een ruzie met militie van Gaaljecel over khat, waarbij drie dorpelingen gewond raakten, en op 27 mei onthoofdde Al-Shabaab twee khat dealers in het dorp. Het is niet geloofwaardig dat jullie hiervan niet op de hoogte zijn, rekening houdend met het feit dat de familie bezig was met khatverkoop en dat jullie verklaren dat jullie in die periode in het dorp woonden. Vermits S. verklaart zelf khat te hebben verkocht in het dorp, kan verwacht worden dat zij beter op de hoogte is van het lot van andere khatverkopers. Dat niemand hier uitgebreider over kan vertellen, trekt jullie verklaringen dat jullie in 2017 in Leego woonden nog verder in twijfel.”

Het verweer in verzoekschrift dat enkele van de verzoekers zeer jong waren kan geen verschooning bieden voor hun gebrekkige kennis omtrent recente veiligheidsincidenten in de regio. Gelet op de objectieve landeninformatie (administratieve dossiers verzoekers, Landeninformatie, stuk 7, nrs. 4-8) die duidt op een veelheid aan incidenten na 2015 in en rond Leego, is het niet geloofwaardig dat geen enkele van de vier verzoekers hieromtrent informatie had, noch de jongere verzoekers noch de oudere. Daarbij herneemt de Raad de vaststelling dat desondanks de jonge leeftijd van verzoekers men mag verwachten dat deze doorleefde ervaringen kunnen geven en kunnen antwoorden op aangepaste vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over hun land en regio van herkomst. Uit de bestreden beslissingen blijkt echter dat alle verzoekers geen weet hadden van lokale incidenten in en rond Leego sedert 2015, hetgeen terecht doet twifelen aan hun recente herkomst uit deze regio. Het gegeven dat verzoekers wel op de hoogte waren van de terugtrekking van AMISOM in 2017, doch geen enkele weet hadden van enige veiligheidsincidenten in die periode geeft dan weer blijk van een ingestudeerde indruk. De verwijzing naar de aanval in Yaqbaiweyn kan bezwaarlijk worden aanzien als een element dat duidt op een gereede kennis van verzoeker M., daar hij niets van detail kon verschaffen over deze aanval, ook niet wanneer deze zou hebben plaatsgevonden (administratief dossier verzoeker, Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 21). Voormelde motivering in de bestreden beslissingen is dan ook pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

De bestreden beslissingen dienen verder ook te worden gevolgd wat betreft de lacunaire, tegenstrijdige verklaringen van verzoekers inzake overstromingen in Leego:

“Daarenboven merkt het CGVS enkele tegenstrijdigheden op wat betreft jullie persoonlijke ervaringen van de recente overstromingen die plaatsvonden in Leego. Zowel Sh. als A. verklaren dat er geen overstromingen waren in Leego. A. voegt hieraan toe dat ze gehoord heeft dat er in 2019 wel een overstroming was aan de Shabelle rivier, maar dat jullie daar niets van ondervonden omdat Leego niet naast de rivier gelegen is (zie CGVS A, p. 20 + Sh., p. 19). S. stelt daarentegen dat er zo’n drie jaar geleden, dus ook in 2019, hevige regenval was in het dorp waardoor de markt overstroomde. Ze verklaart dat de huizen in het zuiden van het dorpje onder water stonden en dat ze haar restaurant twee dagen niet heeft kunnen openen. Ze zegt bovendien dat het water tot aan het huis liep maar dat jullie hier niet veel last van hadden omdat jullie zandzakken hadden gelegd (zie CGVS S., p. 21). Gevraagd aan S. hoe het komt dat haar zussen zeiden dat er geen overstromingen waren in het dorp, zegt ze dat ze niet vaak buiten gingen en dat het kan zijn dat ze de overstroming niet zagen (ibid.). Dit verklaart echter niet hoe het komt dat Sh. en A. hier geen weet van hebben via anderen. Wanneer u wordt gevraagd naar de impact van de overstroming, verklaart u ook dat het restaurantje moest sluiten en dat jullie het water konden zien dat langs de waterreservoirs en over de weg stroomde en dat er geen auto’s naar het dorp konden komen (zie CGVS M. 14/02, p. 24). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, viel er in november 2019 inderdaad hevige regen in deze regio. Wanneer u wordt gevraagd of uw zussen ervan gehoord zouden hebben, stelt u dat het kan zijn dat ze het hoorden maar dat ze het vergeten zijn omdat ze meestal thuis zijn en de overstroming vooral aan de andere kant van het dorp was (ibid.). Wanneer u later nogmaals geconfronteerd wordt met het feit dat sommigen van jullie zeggen dat er een overstroming was en sommigen niet, stelt u dat het water van de regen kwam en dat jullie zandzakken hadden gelegd uit voorzorg (zie CGVS M. 26/04, p. 4). Nochtans ging A. wel naar de Koranschool en deed Sh. altijd de boodschappen op de markt, die getroffen zou zijn geweest door de overstroming volgens S.. Ook kan verwacht worden dat uw zussen iets over de overstroming hoorden, eventueel van u en S., gezien jullie de zandzakken vulden aan het huis en gezien jullie het restaurantje moesten sluiten. Het is niet aannemelijk dat jullie allemaal samen in Leego woonden en zulke verschillende ervaringen hebben over de overstroming van 2019. Dit gegeven doet twifelen jullie verklaringen dat jullie in 2019 samen woonden in Leego.”

Het verweer dat verzoekers M. en S. wel degelijk informatie konden geven met betrekking tot droogteperiodes en de recentste overstroming is niet bij machte om de vaststellingen in de bestreden beslissingen te ontcrachten. Het gegeven dat verzoeksters A. en Sh. geen enkele weet hadden van de ernstige overstroming in 2019 die M. en S. ertoe noopten om zandzakken voor het huis te plaatsen, en voorts desastreuze gevolgen had voor de regio zoals dierensterfte, doet ernstig afbreuk aan de bewering dat verzoekers tot voor kort samen in de regio woonden (administratief dossier verzoeker, Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 24). Het gegeven dat verzoeksters A. en Sh. jong waren ten tijde van deze overstroming kan niet worden aanvaard, daar ze respectievelijk rond de 17 en 18 jaar oud waren ten tijde van deze overstroming en aldus niet kan worden voorgehouden dat ze zulke gebeurtenissen niet zouden beseffen, temeer deze overstroming een directe impact had op hun omgeving. Het betoog in verzoekschrift dat verzoeksters A. en Sh. zich bezighielden met het opvoeden van de kinderen van S. kan evenmin verklaren hoe ze niet op de hoogte waren van een overstroming van zulke proporties. Voormelde motivering in de bestreden beslissingen is dan ook pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Het verzoekschrift kan verder niet worden gevolgd waar deze stelt dat de bestreden beslissing ‘spijkers op laag water zoekt’ door te wijzen op de tegenstrijdige verklaringen van verzoekers omtrent de identiteit van de man van S. Het gegeven dat verzoeksters A. en Sh. de identiteit van deze man niet konden duiden werd terecht beschouwd als een aanwijzing dat verzoekers niet werkelijk samenwoonden in eenzelfde regio alvorens hun vertrek uit Somalië. Waar verzoekers thans stellen dat de man van S. bekend is als M.H.N., bijgenaamd Shine, verklaart niet waarom Sh. de naam M.H.A. gebruikte en A. nog nooit had gehoord van M.H.N. De motivering in de bestreden beslissingen op dit punt is dan ook pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

De argumentatie van verzoekers in het verzoekschrift dat ze wel nog over een uitgebreide kennis beschikten van hun regio op vlak van geografie en lokale personaliteiten, kan op zich geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen die op zich toelaten om te besluiten dat verzoekers hun voorgehouden recent verblijf in hun vermeende regio van herkomst tot aan hun vertrek uit Somalië niet aannemelijk maken. De tentoongestelde kennis heeft geen betrekking op recente gebeurtenissen in hun regio van herkomst en kan aldus niet volstaan om aan te tonen dat verzoekers samen tot aan hun vertrek naar België in hun voorgehouden regio van herkomst hebben verbleven.

Verzoekers kunnen verder niet gevolgd worden waar ze stellen dat de vaststellingen in de bestreden beslissingen betrekking hebben op “onbenullige verklaringen”, nu deze peilen naar kennis over eenvoudige, direct waarneembare en essentiële zaken die toelaten om verzoekers voorgehouden verblijf in hun vermeende regio van herkomst tot aan hun vertrek naar België te beoordelen.

Verzoekers’ verwijzing in het verzoekschrift naar de ondergane vervolgingsfeiten is niet relevant, gezien uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoekers hun vermeend verblijf in hun beweerde regio van herkomst, het dorp Leego in het district Wanlaweyn in de provincie Bay in Somalië, tot aan hun vertrek niet aannemelijk hebben gemaakt. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan en de aanleiding zouden hebben gevormd voor hun vertrek uit hun regio van herkomst.

Verzoekers laten de motieven over de neergelegde documenten ongemoeid, zodat deze door de Raad worden bevestigd.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekers tonen niet aan dat ze in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekers de beweerde recente herkomst uit het Leego, in het district Wanlaweyn, in de provincie Bay in Somalië niet aannemelijk maken, maken ze evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekers bij terugkeer een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekers om tijdens de asielpprocedure hun herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers hierin manifest falen. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekers voor de komst naar België, noch over het element of verzoekers afkomstig zijn uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekers op dit punt uitdrukkelijk werden aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans hebben gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4; administratief dossier eerste verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4; administratief dossier tweede verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4; administratief dossier derde verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekers zelf menen dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat ze bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP